

кровообігу та невміння ними прийняти самостійно рішення про необхідність виконання дефібриляції або утримання від неї.

Аналіз помилок та труднощів виконання алгоритму був обговорений на засіданні кафедри анестезіології та реаніматології та було прийнято рішення про незначне скорочення обсягу інструкцій для студента з метою зменшення часу на перегляд перед проходженням станції. Також було вирішено роздруковувати ЕКГ виду зупинки кровообігу та розміщувати на столі екзаменатора, адже певні труднощі обумовлені неухважністю студентів та їхнім подальшим запитом надати ЕКГ для аналізу та прийняття рішення щодо доцільності дефібриляції. Останнім пунктом було вирішено приділяти більше уваги на розбір вищезазначених питань упродовж проведення практичних занять з «Анестезіології та інтенсивної терапії» студентам 5-го курсу спеціальності «Медицина».

Висновок. Пілотування задач із серцево-легеневої реанімації ОСКІ 2 можна вважати успішним. Усі можливі недопрацювання з боку викладачів було детально проаналізовано та усунуто. Об'єктивний структурований клінічний іспит можна вважати ефективним та перспективним щодо оцінювання отриманих знань та вмінь випускників медичних ЗВО.

Список використаних джерел

1. Впровадження об'єктивного структурованого клінічного іспиту для проміжної атестації лікарів-інтернів I року навчання за фахом «Анестезіологія та інтенсивна терапія» / О. М. Клигуненко, В. В. Єхалов, В. А. Седінкін, В. В. Халимончик // Південноукраїнський медичний науковий журнал. — 2016. — № 14 (14). — С. 54–57.
2. Структурований клінічний іспит з анестезіології у Великій Британії: досвід впровадження в Україні / М. М. Пилипенко, І. Рибінкіна, М. В. Бондар, І. П. Шлапак // Медицина неотложных состояний. -2015. — № 1: -С. 178—184.
3. Корильчук Н. І. Комунікативність майбутнього лікаря / Н. І. Корильчук, Н. Є. Боцюк, В. М. Творко // Українська професійна мова: історія й сучасність: зб. матеріалів II регіональної наук.-практ. конф. — 2016. — С. 6–8.

ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДИКИ «ПЕРЕВЕРНУТИЙ КЛАС» У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ КАФЕДРИ АНЕСТЕЗИОЛОГІЇ ТА РЕАНІМАТОЛОГІЇ

Нечитайло О.Ю.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Неочікувані та непрості реалії останніх років підштовхують нас до нестандартного вирішення нових завдань, що постали перед усіма

педагогами вищої школи. Тривалі періоди онлайн-навчання суттєво змінили ставлення до навчання та навчально-пізнавальну мотивацію студентів медичних ЗВО. У цьому плані, особливо актуальним стає пошук нових шляхів взаємодії «викладач-студент», особливо у світлі сучасного студентоцентрованого підходу до організації освітнього процесу вищої школи. На нашу думку, одним із таких підходів може стати методика «Перевернутий клас», що дає змогу суттєво змінити концепцію заняття та надати здобувачам вищої освіти додаткові можливості проявити творчий підхід.

Першими модель перевернутого класу почали використовувати у 2007 році американські вчителі Джонатан Бергман (Jonathan Bergman) та Аарон Семс (Aaron Sams), які довго міркували над тим, як забезпечити своїми лекціями спортсменів, які часто пропускають заняття. З часом ця ідея розвинулася в новий освітній напрям, у якому задіювалося все більше інноваційних сучасних комп'ютерних технологій.

«Перевернутий клас» змінює роль викладача в навчальному процесі. З головного транслятора знань вчитель перетворюється на помічника — консультанта й координатора. А студенти, відповідно, більше вже не просто спостерігачі, вони мають можливість спрямовувати події впродовж заняття й одразу використовувати на практиці щойно засвоєний матеріал.

У навчальному процесі нашої кафедри, нами було використана методика «перевернутий клас» як упродовж онлайн, та й офлайн навчання. Студентам 5 курсу 1, 2 та 3 медичних факультетів спеціальність «Медицина», на заняттях з «Анестезіології та інтенсивної терапії» було запропоновано розділитися на невеликі команди по 3 студентів. Після короткого обговорення умов проведення заняття та розподілу ролей, студенти впродовж фіксованого часу проводили бесіду у форматі «студент-студент»-«студент-пацієнт», відповідно до тематики заняття, наприклад «Гостра ниркова недостатність». «Студент-викладач» після завершення збору анамнезу життя та хвороби, а також постановки попереднього діагнозу, вносив свої поправки та корективи. Якщо все було зроблено правильно, то викладач у навчальний процес додатково не втручався, але лише стежив за таймінгом та подальшою зміною ролей. Оскільки кожен студент упродовж заняття мав змогу трохи побути «викладачем», це значно стимулювало їх до максимальної об'єктивності та уваги до відповідей одногрупників, адже здорова конкуренція за високі бали стала чудовим стимулом. А багатократний повтор теоретичного матеріалу з різних сторін, на нашу думку, значно підвищував фінальний рівень знань та їхнього виживання в подальшому.

Проведення заняття в такому форматі не вимагає від викладача розроблення додаткових матеріалів чи обов'язкових складних сценаріїв чи чек-листів. Проте важливою є мінімальна базова підготовка студентів до пари із володінням матеріалами заняття, інакше приділити достатньо часу кожній групі студентів та їх заміні ролей не виявляється можливим.

Отже, використання моделі «перевернутий клас» упродовж практичних занять з «анестезіології та інтенсивної терапії» виявилось ефективним та легким у використанні. На нашу думку, це підвищує інтерес студентів до навчання та їхній рівень теоретичних знань, сприяє легкому застосуванню теоретичних основ на практиці. Така модель заняття є доступною та не вимагає у викладача додаткових затрат для підготовки матеріалів, проте потребує свідомого підходу від здобувачів вищої медичної освіти, їхньої адекватної самостійної роботи напередодні проведення аудиторного заняття. Звичайно, при навчанні офлайн методика «перевернутого класу» є більш ефективною та наочною, проте згідно з нашим досвідом, є прийнятною і впродовж онлайн навчання.

Список використаних джерел

1. Мартинюк В.М., Маланчук, Л.М. Маланчин І. М., & Лимар Л.Є. (2021). Впровадження освітніх інтерактивних технологій у навчальний процес на кафедрі акушерства й гінекології. Медична освіта, (3), 49–52. <https://doi.org/10.11603/m.2414-5998.2021.3.12445>
2. Лариса Довгань (2021). «Перевернуте навчання» як студентоцентрований підхід до викладання іноземних мов. Молодь і ринок, (5), 104–108. <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2021.239324>
3. Кузьмінська О.Г. (2016). Перевернуте навчання: практичний аспект. Інформаційні технології в освіті, (1), 86–98.
4. Попадюк С.С., Скуратівська М.О. (2017). Методологічні засади використання освітньої концепції «перевернуте навчання» у вищій школі. Збірник наукових праць «Педагогічні науки», (76), 149–154.